

# 1 söndagen efter Trettondedagen

Pastor Johannes Rydh

Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Predikan i Stockholm, 12 januari 2024

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

**Bön:** Käre himmelske Fader! Sänd din helige Ande till oss och fördjupa oss i din sanning. Låt oss alltid bevaras i tron som ger oss glädje och visshet om vår frälsning. Låt vår församling alltid bevaras i den rätta läran, så att vi förblir i den enda sanna kyrkan. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

**Predikotext:** Joh. 7:14–18 (2 årgången)

*När halva högtiden redan var förbi, gick Jesus upp till tempelplatsen och började undervisa. Judarna blev förvånade och sade: "Hur kan han känna Skrifterna, han som inte har studerat?" Jesus svarade: "Min lära är inte min, utan hans som har sänt mig. Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv. Den som talar av sig själv söker sin egen ära, men den som söker hans ära som har sänt honom, han talar sanning, och ingen orättfärdighet finns i honom."*

Det var lövhyddohögtiden, och Jesus hade färdats enskilt till Jerusalem. När han undervisade i templet gjorde han det med auktoritet och myndighet, inte som de skriftlärdade. Redan som tolvåring i templet häpnade alla som hörde honom över hans visdom och förståndighet. Hur kunde Jesus, som inte studerat under rabbinerna, känna till de heliga Skrifterna så väl? Inte ens den mest lärde kunde utlägga dem så väl och uttömmande som han.

Till svar på detta sade Jesus: *"Min lära är inte min, utan hans som har sänt mig."* Jesu lära är inte en lära som kommer av människor, inte av mänskligt studerande, inte mänskliga idéer och tankar. Gud har sänt honom, och det är Guds lära han undervisar i, ingenting annat. Han kom inte med en ny lära sedan han antagit människonatur, utan med uppfyllandet av allt det som Mose och profeterna skrivit om i GT. I ett tidigare tal sade Jesus till judarna: *"Om ni trodde*

*Mose, skulle ni tro på mig, ty om mig har han skrivit. Men tror ni inte hans skrifter, hur skall ni då kunna tro mina ord?" (Joh. 5:46–47)*

Så ska också varje rätt predikant kunna säga: min lära är inte min, utan Guds, hans som har kallat mig. "Så säger Herren." I predikoämbetet finns inget utrymme för egna spekulationer och älsklingsidéer som går emot och utöver vad Bibeln själv säger. Den som blandar in ett annat evangelium i sin förkunnelse, en annan lära som inte är Skriftens, han talar av sig själv och söker sin egen ära. Men Jesus söker endast Faderns ära. Hans lära är sanningen.

Få accepterar idag tanken på en absolut sanning i andliga frågor. Det anses vara det yttersta högmodet att som samfund mena sig besitta denna sanning. Det finns inget som är bestämt, inget som är sant eller falskt! Nej, säger man, man måste vara ödmjuk och inse att i alla religioner finns det visdom att hämta, ett korn av sanning. Ingens lära är bättre eller finare än någon annans. Därför borde företrädare för alla religioner och trosinriktningar samarbeta och hjälpa varandra att nå nya insikter. Precis som man anser att kristendomens dogmer vuxit fram gradvis under årtusenden så vill man i denna ekumeniska anda fortsätta att förbättra läran – kasta ut det som inte längre är modernt, och införa det som är mer populärt och som folk hellre vill höra. Så avlöser den ena falska människoläran den andra. Paulus skriver: *Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå ut med den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen. (2 Tim. 4:3)*

Samtidigt hävdar man paradoxalt nog vissa av dessa människotankar som absolut och ovedersäglig sanning. Bibelns skapelseberättelse måste anses vara bildlig – eller ett mänskligt påhitt – då vetenskapen bevisat världens och livets långsamma utveckling under årmiljonerna. Och Svenska kyrkans centrala dogm om kvinnliga präster får inte motsägas. Men Skriftens klara lära om syndens allvar och frälsningen genom tron på Jesus Kristus, det kan man inte veta något säkert om. Kanske är det Koranen och Muhammed som vet bättre trots allt? För att ingen ska känna sig orolig blir ekumenismens sammanfattning så: var och en blir salig på sin egen tro.

Men Bibeln gör anspråk på att ha Sanningen, den enda rätta vägen till Gud. *"Ditt ord är sanning."* (Joh. 17:17) sade Jesus i sin översteprästerliga förbön. Och: *"Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig."* (Joh. 14:6) Och aposteln Petrus sade: *"Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta."* (Apg. 4:12) Det finns bara en väg till frälsning, och den vägen är Jesus Kristus. Guds eviga sanning har uppenbarats i den heliga Skrift och förändras inte med tiden och påverkas inte av modeinriktningar i läran. Läran är densamma idag som den var under patriarkernas och profeternas tid. Allt som heliga gudsmän nedtecknat genom den helige Andes ingivelse är sant och ofelbart.

Det viktigaste i Skriftens undervisning är att Jesus Kristus, Guds Son, blev människa, att han led och dog på korset för vår salighets skull, och att han på tredje dagen uppstod som en bekräftelse på sin seger. Genom tron på honom får vi förlåtelse för alla våra synder och får ikläda oss hans fläckfria rättfärdighet, så att vi kan bestå på domens dag och får ingå i det eviga livet. Utan denna tro går människan säkerligen förlorad.

Men det är så med Guds Ord att lärorna bygger på varandra, och hänger ihop som en helhet. Där en lära förkastas eller förvanskas, där är det stor risk att hela frälsningen går om intet. *Lite surdeg syrar hela degen.* (Gal. 5:9) Vi måste bevara hela Guds Ords sanning som den dyrbara skatt den är. Det räcker inte att hålla fast vid vissa utvalda kärnpunkter. I dopbefallningen sade Jesus: *"Lär dem att hålla allt vad jag har befallt er."* (Matt. 28:20)

Allt vad Jesus undervisade var av Gud. Det är Guds ofelbara Ord. Det ska vi hålla fast vid som visst och säkert. Men judarna, till vilka Jesus talade, accepterade inte hans auktoritet. Han sade: *"Om någon vill göra [Guds] vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv."* Av denna vers har den gamla evangelieboken satt rubriken "Att göra Guds vilja ger visshet". Men ansträngningar till goda gärningar ger aldrig visshet. Ju mer vi försöker med egna krafter, desto mer ovisshet leder det till. När någon förlitar sig på mänskliga gärningar istället för Guds duger ingenting längre, för alla människors verk är ofullkomliga. Till judarna, som berömde sig över sin laguppfyllelse, sade han i predikotextens förlängning: *"Har inte Mose gett er lagen? Och ingen av er håller lagen."* (Joh. 7:19)

Ett annat sätt att se denna tafatta rubrikformule-

ring är som en uppmaning att prova på det kristna livet som ett experiment, tills dess man övertygats om att läran verkligen är den rätta. Men detta kan inte vara vad Jesus vill säga oss. Vi känner Guds vilja endast genom den rätta läran. Det är Guds vilja att vi söker undervisning genom hans Ord och tillägnar oss den rätta läran. Att mena sig leva ett kristet liv samtidigt som man föraktar den kristna läran är självbedrägeri. Det finns inget kristet liv utan den kristna läran, som ges oss i Skriften. Därför ska vi vara mycket noga att ta vara på allt som Gud undervisar oss om. Det är Skriften som är vårt rättesnöre, den norm som alla lärosatser måste bedömas efter. Det är den enda rätta, absoluta sanningen. Alla falska läror måste förkastas, och alla sanna läror måste fasthållas.

Ingen kan göra Guds vilja utan visshet. Först måste människan omvändas till tro, och först då kan evangeliets löften ge visshet. Alltså: att göra Guds vilja är att lyssna till Ordet och tro på det. Våra egna gärningar duger inte till något, men Jesus säger: *"Detta är Guds gärning, att ni tror på den som han har sänd."* (Joh. 6:29) När den helige Ande genom nådemedlen har verkat tron i hjärtat, helt utan vår egen medverkan, då leder han oss in i sanningen. Först då kan vi vara vissa om frälsning. Då kan vi känna igen Guds härlighet i det Ord som han har uppenbarat. Genom det härliga evangeliet om vad Kristus själv har gjort för oss, tröstas våra bekymrade samveten så att vi får frid. Då blir vi också ivriga att med hjärtat följa Guds vilja i gärningar, så att tron bär frukt i våra liv.

Amen.

**Bön:** Herre vår Gud, himmelske Fader. Vi tackar och prisar dig för din kyrka, våra själars tillflykt, där du genom ditt ord vänder ditt ansikte till oss i nåd. Vi ber dig: Låt kolet från altaret röra vid deras läppar som förkunnar ditt heliga ord, så att försoningens budskap finner vägen till våra hjärtan, och din vilja blir det viktigaste i våra liv. Församla genom ordet dina kristtroga på jorden i en helig, allmänlig kyrka. För ditt namns skull. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt Ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Hans Helige Ande stadfäste Ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan Ordets görare, och dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålmod, in-till änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.